

plekset ikke har et overblik over, hvorledes de mange eksisterende efter- og videreuddannelsesstilbud passer ind i det foreslåede voksenuddannelsessystem.

Forberedende voksenundervisning

Flertallet finder det væsentligt, at der igangsættes en indsats for læsesvage og talsvage voksne. Flertallet hilser derfor forslag til lov om forberedende voksenundervisning, jf. L 252, velkommen, idet der gennem denne del af lovkomplekset sikres et øget tilbud om uddannelse inden for de nævnte områder. Desværre må flertallet konstatere, at lovkomplekset med sin meget centralistiske fastsættelse af indholdet af den forberedende voksenundervisning sandsynligvis rammer forbi målgruppen. Flertallet mener, at der ved den forberedende voksenundervisning burde være mulighed for at etablere et indskolings- eller trampolinforløb, der naturligt leder målgruppen ind til kurser dels i læsning, stavning og skriftlig fremstilling, dels i talforståelse, regning og basale matematiske begreber. Det er således velkendt, at det er uhyre svært for målgruppen at tilmelde sig eksamensforberedende undervisning i de nævnte fag.

Derudover ønsker flertallet at pointere, at det forventede efteruddannelsesbehov blandt underviserne ikke synes dækket af lovforslaget om forberedende voksenundervisning. Flertallet ønsker også at påpege, at udbud af forberedende voksenundervisning fører til en ændring af den fastsatte kvoteordning for daghøjskolerne, idet daghøjskoler med et stort udbud af forberedende voksenuddannelse belønnes, mens mindre daghøjskoler risikerer at skulle afgive kvotelever. Endelig finder flertallet det kritisabelt, at eksisterende daghøjskoleforløb i høj grad skal erstattes af den forberedende voksenundervisning.

Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering

Flertallet må klart tage afstand fra den del af lovkomplekset, der vedrører oprettelse af Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering (AUF) med tilhørende bestyrelse, jf. L 256.

Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering baseres på et kollektivt opkrævet arbejdsgiverbidrag, beregnet ud fra antallet af beskæftigede i den enkelte virksomhed, hvorved AUF-bidraget alene kan betragtes som en beskatning af arbejdskraft. Flertallet vurderer, at et kollektivt opkrævet AUF-bidrag er problematisk, idet der

ikke etableres en forbindelse mellem forbrug og finansiering af voksen- og efteruddannelsesindsatsen. Det er således en stor misforståelse at tro, at et kollektivt bidrag kan forsvares med, at arbejdsmarkedets parter selv deltager i administrationen af ordningen. På efterspørgselssiden vil beslutningstageren i stort set alle tilfælde være den enkelte virksomhed, hvis forbrug ikke vil påvirke virksomhedens AUF-bidrag.

Flertallet finder, at de virksomheder, der fortrinsvis benytter sig af private voksen- og efteruddannelsesstilbud med fuld brugerbetaling eller offentlige tilbud med delvis brugerbetaling, vil blive ramt af AUF-bidraget, idet disse virksomheder kommer til at finansiere både eget forbrug og andres forbrug på samme tid. Flertallet frygter derfor, at der sammenlagt vil blive skåret ned på voksen- og efteruddannelsesindsatsen i disse fortrinsvis mindre virksomheder, idet AUF-bidraget pr. medarbejder ikke kan påvirkes.

Endvidere mener flertallet, at AUF-bidraget alt andet lige vil forrykke forholdet mellem arbejdskraft og kapital således, at det bliver mindre attraktivt at basere produktion på arbejdskraft. Det vil således udelukkende være AUF-bidraget, der er årsag til denne ændring, selvom arbejdskraftens produktivitet reelt stadig vil være den samme, idet AUF-bidraget kunstigt vil gøre det dyrere for virksomheden at beskæftige folk. Samlet set må der forventes et samfundsøkonomisk tab. Den med AUF-bidraget foreslåede metode til finansiering af voksen- og efteruddannelsesindsatsen vil i forhold til efterspørgslen virke forvridende frem for kvalificerende og er derfor et skridt i den forkerte retning.

Lovkomplekset angiver, at statens bidrag til voksen- og efteruddannelsesindsatsen ikke reguleres i forhold til pris- og lønudviklingen. Flertallet må derfor forvente, at en stigende andel af udgifterne skal finansieres af AUF-bidraget, givet at de samlede udgifter til voksen- og efteruddannelse ikke falder. I den forbindelse finder flertallet det relevant at pointere, at lovforslaget åbner mulighed for, at nye udgiftsområder vil blive lagt ind under AUF.

Givet at statens bidrag til voksen- og efteruddannelse i AUF-regi uundgåeligt vil falde, finder flertallet, at der reelt ikke er tale om en valgmulighed for AUF-bestyrelsen med hensyn til at foreslå opkrævning af AUF-bidrag. Lovkomplekset placerer AUF-bestyrelsen - i praksis repræsentanterne for arbejdsgiversiden - i en situ-